

Sygn. akt IV CSK 132/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

w sprawie z wniosku Gminy K.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Starosty Powiatu K., (...) Gospodarki
Komunalnej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i W. R.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 września 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania W. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 26 kwietnia 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący W. R. wniósł o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R., w którym to postanowieniu oddalono apelację W. R. od postanowienia Sądu Rejonowego w K., stwierdzającego nabycie przez Gminę K. w drodze zasiedzenia bliżej określonej nieruchomości gruntowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna to nadzwyczajny środek zaskarżenia o celu przede wszystkim publicznoprawnym. Celem tym jest zapewnienie jednolitości orzecznictwa oraz spójności i prawidłowości wykładni prawa. Realizacji powyższej funkcji służy uregulowana w art. 398⁹ k.p.c. instytucja przysądu. Stosownie do ww. przepisu Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podejmowanie odrębnej decyzji w przedmiocie przyjęcia sprawy do rozpoznania ma również na celu realizację zasady szybkości postępowania oraz pozwala zaakcentować wysoce sformalizowany charakter postępowania przed Sądem Najwyższym, o czym świadczą określone wymagania konstrukcyjne skargi kasacyjnej.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona (ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części), przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany, a także wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie. Nadto skarga kasacyjna powinna spełniać wymagania przewidziane dla pisma procesowego i być wzbogacona o bliżej określone odpisy (art. 398 § 3 zd. 1 *in fine* k.p.c.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powinno korespondować z przesłankami określonymi w art. 398⁹ k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 października 2005 r., II CZ 89/05).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz uzasadnienie skargi kasacyjnej stanowią niezależne elementy konstrukcyjne tego środka zaskarżenia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 oraz 398⁴ § 2 k.p.c.), toteż konieczne jest ich wyraźne wyodrębnienie (por. post. SN z: 10 stycznia 2001 r., V CZ 189/02 oraz 23 stycznia 2008 r., II PK 278/07). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ma podstawowe znaczenie na etapie oceny dokonywanej w ramach przedsądu. Uzasadnienie takie ma bowiem za zadanie wyjaśnić, dlaczego przedmiotem badania przez Sąd Najwyższy powinna być skarga kasacyjna wywiedziona w sprawie, która została już rozpoznana i rozstrzygnięta przez Sądy powszechne. Z kolei uzasadnienie podstaw kasacyjnych służy innemu celowi, w postaci dokonania merytorycznej oceny zasadności skargi, co do której uprzednio stwierdzone już zostały podstawy do jej przyjęcia. Analiza tego uzasadnienia może być wprawdzie pomocna w rozważeniu, czy okoliczności sprawy świadczą o zaistnieniu skonkretyzowanych przez ustawodawcę przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jednak zasadniczy cel wywodów strony skarżącej jest w tym przypadku ukierunkowany na wyjaśnienie zaistnienia takich naruszeń przepisów prawa materialnego lub prawa procesowego, które uzasadniają wnioski skargi: o uchylenie zaskarżonego orzeczenia albo o jego uchylenie i stosowną do żądania strony zmianę.

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał nieznaną przepisom Kodeksu postępowania cywilnego przyczynę przyjęcia skargi w postaci „naruszenia przepisów postępowania, które to uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy”, z jednoczesnym przywołaniem art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., nieadekwatnym do cytowanej (nieistniejącej) podstawy przyjęcia skargi (s. 4 skargi). Jako drugą przyczynę określił natomiast istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego; jeśli jednak uwzględnić jednoczesne przytoczenie art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., należałoby uznać, że skarżący w istocie odniósł się do „istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów”. Z kolei w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, sformułowanym w sposób łączący to

uzasadnienie z przytoczeniem i uzasadnieniem podstaw skargi kasacyjnej, skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

W związku z powyższym wymaga podkreślenia, że naruszenie przez orzeczenie przepisów postępowania mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy nie stanowi zawartej w ustawie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Uzasadnienie skargi nie świadczy także o jej oczywistej zasadności, lecz sprowadza się do przytoczenia wybranych tez orzeczeń SN, w ramach argumentacji zmierzającej do niedopuszczalnego na etapie skargi kasacyjnej zakwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.). Z motywów skargi nie wynika również, by w sprawie występowało istotne zagadnienie prawne. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem odwołanie się do tej przesłanki wymaga poprawnego zidentyfikowania zagadnienia prawnego, w tym odniesienia go do konkretnych przepisów. Konieczne jest także przedstawienie argumentów prowadzących do rozbieżnych ocen (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01). Istotność danego zagadnienia wyraża się w tym, że jego rozstrzygnięcie miałoby znaczenie dla praktyki orzeczniczej sądów, gdyż tylko wówczas może być realizowana publicznoprawna funkcja skargi kasacyjnej. Żadne zagadnienie tego rodzaju nie zostało we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania sformułowane ani tym bardziej przedstawione w sposób czyniący zadość tym wymaganiom.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy uznał, że w skardze kasacyjnej nie wykazano, by zachodziły przyczyny określone art. 398⁹ k.p.c., co uzasadniało odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

jw

I.n